

عنوان مقاله:

نگاهی اجمالی به مسجد سرخ مهاباد و آسیب شناسی آن

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری، عمران، شهرسازی و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سامان اوپسی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه معماری و شهرسازی ارومیه

ناصر ثبات ثانی - استادیار و عضو هیئت علمی دانشکده معماری، شهرسازی و هنر دانشگاه ارومیه

نوید رحمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه سراج تبریز

بهمن محمدزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه سراج تبریز

خلاصه مقاله:

زیباترین و جالب ترین اثر بجا مانده از دوران صفوی در منطقه غرب و شمالغرب کشور، مسجد جامع مهاباد یا مدرسه شاه سلیمان می باشد. این مسجد قدیمی ترین بنای اسلامی شهر مهاباد می باشد. بنای مسجد از دو بخش مسجد مدرسه و صحن میانی تشکیل شده است. آجر قرمز مهم ترین مصالح بکاررفته در مسجد است و به همین دلیل به "مسجد سرخ" معروف شده است. نگاه کلی به اجزای تشکیل دهنده و فضاسازی مساجد و آنالیز کردن عوامل شکل دهنده ی ساختار، جایگاه هر فضا و نقشی که در ارتباط با دیگر فضاها دارد، رهیافتی برای دستیابی به تاثیر حکمت معماری اسلامی در شکل دهی رهیافت معماری مساجد فراهم خواهد آورد. سازماندهی فضایی حاصل تبیین زیرساخت های تفکر معماران اسلامی ایران و مطالعه و جایگاه هر یک از اجزای بکار رفته در مساجد از قبیل ایوان، محراب، محل قرار گیری محور قبله، گنبد، شبستان و غیره پرداخته و پس از بررسی مکان هندسی هر یک از این اجزا بر اساس اصول و انتظام فضایی می تواند باعث پایه گذاری اصول معماری نوین در ساخت مساجد گردد. در این مقاله پس از بررسی نحوه قرار گیری اجزای مسجد سرخ مهاباد بر اساس اصول هندسی و چیدمان فضای داخلی و جهت ورود به اجزای مختلف مسجد و بیان نقاط قوت و ضعف آن پرداخته و با آسیب شناسی آن و ایدههایی برای مرمت بنا در نهایت ایده ای منطقی برای نحوه ی قرار گیری اجزای مسجد در معماری نوین بیان می کند. روش تحقیق به روش گردآوری اطلاعات و نمونه موردی بیان شده و در آخر به نتیجه گیری برای ساخت مسجد نوین می پردازیم.

کلمات کلیدی:

مسجد سرخ مساجد ایرانی، آسیب شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1251595>

